

Herečka Dana Batulková

S úsměvem se řídí líp

Dana Batulková projela kus světa ve wartburgu, trabant opravila punčochou, hořel jí oltcít a zastává se drnčající dálnice D1.

Vystudovala Gympl, třikrát týdně prožívá na obrazovce Comeback a na Cesty domů vyrábí čtyřkolkou Suzuki SX4 – herečka Dana Batulková si řízení užívá i na kratších trasách v okolí Prahy. Jak říká, moderní auta už jsou spolehlivá, takže je s nimi vlastně nuda.

S jakým vozem jsou spojeny vaše motoristické začátky?

Wartburg. Nejdřív jsme měli toho starého kulatého a já jako malá holka ležela vždycky za zadním oknem na platě. Tam byl úžasný výhled. Dneska si něco takového ani nedovedu představit.

Následoval novější model, kombík. To už jsem měla řidičák, ale tatínek mi ho

nechtěl půjčovat. To já jsem opak – dcera nechce jezdit a já ji do toho pořád tlačím. S tím wartburgem dojížděl tatínek za prací až do Sýrie. Jednou jsme odtud jeli celá rodina přes Turecko a Řecko domů. Pamatuju si, jak jsme se plně naložení drápali v Rakousku na Grossglockner. Nejelo to, dvoutakt smrděl a za námi kolona našťvaných Rakušáků v bourácích. Dolů to bylo ještě horší. Z brzd se kouřilo a furt jsme zastavovali. I tyhle štreky táta celé odřídil sám.

Kdy jste tedy začala sama řídit?

Až ve 27 letech, když jsme si s manželem pořídili vlastního trabanta. Začínala jsem prakticky znovu.

Danu Batulkovou coby řidičku Suzuki SX4 samozřejmě zaujal Svět motorů s představením nové generace

Kam jste vyrážela?

Kolikrát i daleko, jezdili jsme s ním na zájezdy. Měli jsme modrou limuzínu a pak šedý kombík a já strašně záviděla Marku Ebenovi, že měl krásně zeleného.

Řazení pod volantem jste zvládala?

Úplně v pohodě, jde jen o zvyk. Tráboš byl stroj. Na Slovensku jsem spravila prasklý řemen punčochou. Dveře, co se za jízdy otevíraly, jsem v zatáčkách držela na provázku. A vůbec netopil, pořád jsme vozili deku.

Už jsme skoro ve vašich třiceti. A samé dvoutaktky...

Pak přišel oltcít a následně splnění zeleného snu: od Ivy Hüttnerové jsme koupili zeleného favorita. A to už byla v podstatě nuda, protože všechno

fungovalo. Stejně jako potom u felicie a Renaultu Twingu – z něj jen upadl výfuk, když mu bylo asi osm.

A pak už bezproblémová Toyota Yaris a aktuálně Suzuki SX4. Za tu díru v zadním nárazníku nemůžu, to nějaký pán nedobrdil.

Suzuki je černé. Kam se poděla slabost pro zelenou?

Černá je v posledních letech moje oblíbená. Ale čím dál víc přicházím na chuť bílé, dělají se teď hezké odstíny.

Zajímají vás motorky?

Vůbec. Jednou mě vezl spolužák – a bylo to strašný. Pořád jsem v zatáčkách vyvažovala. Motorkáře nemám ráda, ani když jedu v autě. Pořád jen hlídat, odkud se vyfíčí. Syn Jakub si pořídil skútr Vespa a celá rodina z toho nespí.

Dana Batulková
Narozena: 16. 3. 1958 v Praze
 Syn Jakub Prachař (herec a zpěvák), dcera Mariana
Angažmá: Městská divadla pražská, Divadlo na Jezerce
Seriály: Gympl s [r]učněním omezeným, Cesty domů, Comeback, Hraběnky, Horákovci, Náměstíčko, Redakce...
 Vítězka taneční soutěže Star Dance

Máte auto s pohonem všech kol. Jezdíte do terénu?

Ani ne, ale chtěla jsem to vyzkoušet. A čtyřkolka se osvědčila. Silnice u nás bývají v zimě hodně zapadané a Suzuki je pořád krásně přicucnuté k silnici. Jsem s ním celkově strašně spokojená.

Jezdíte i větší dálky?

Loni jsme byli s SX4 v Itálii. Když je sucho a krásně, dlouhé trasy miluju. Ale tma, voda nebo sníh jsou pro mě zdrcující. Mým snem je mít spoustu času a toulat se s autem po světě. Jen tak a zastavit si, kde člověka napadne.

Řídí se vám lépe v cizině, nebo u nás?

Za hranicemi mi přijdou řidiči klidnější. A ty jejich dálnice – tam se auto ani nehne. Na druhou stranu jsem jednou měla problémy se zády a jízda po hrboлатé D1 mi bezvadně uvolnila páteř, takže jsem z auta vystoupila jako nový člověk. Teď mi ty rehabilitace tou rekonstrukcí zkazí.

Dodržujete předpisy?

Snažím se. I když zrovna včera jsem řešila pokutu za parkování. Pamatuju si svoji první cestu do divadla v Bratislavě. Hned za hranicemi mě změnili. No, nejela jsem sto třicet. V Bratislavě pak bloudím, tak zastavím mezi auty a jdu se zeptat policajtu. Vůbec mi neuměli poradit, a ještě mi dali pokutu za zastavení na zákazu. To mě teda vytočilo – dvě pokuty na jedné cestě.

Jinak jste klidná řidička?

Docela ano. Jediný, kdo ze mě šílí, je syn Jakub. Sám si dělal řidičák až ve 28 letech, když dostala jejich kapela Nightwork auta od Škodovky. Do té doby

mě jen peskoval. Koukej před sebe, měj ruce na volant, nerozptyluj se... Vzít si před ním žvýkačku? To ani náhodou.

Co vás samotnou vytočí?

Nesnáším arogantní a agresivní řidiče, jeden takový mě tuhle předjel a zašlápl mi brzdy před nose. Jen proto, že jsem jela ve vesnici plně zatáček pomalu. A pak mě vytáčí pomalé rozjezdy na semaforech. Jsem ženská, ale vyrazit umím svižně. Tedy pokud zrovna nekoukám do scénáře a nezaspím, což se tu a tam stane.

Takže zkoušíte za volantem?

Každou chvíli. Učím se písničky i texty. Asi musím vypadat zvenčí jako blázen. Ale lidi jsou dnes v autech zbytečně zamračení. To já si občas řeknu dost a začnu v těch ranních kolonách šířit dobrou náladu. Směju se na ostatní, mávám jim. To máte vidět, jak se nejdřív zdráhají, pak ale ledy povolí a začnou se usmívat taky. A hned je na silnici líp.

Osobu blízkou nemám

Kolegyně Iva Hüttnerová mi jednou vyprávěla, jak byla v Praze u městských strážníků platit pokutu. Paní znala poměrů jí tam dobrácky napovídá: „Řídila jste to opravdu vy? Nemohl to být někdo blízký z rodiny?“ Kdepak, já jsem to byla, trvala na svém poctivá Iva. Jak ta to od manžela schytala, že se nevymluvila na osobu blízkou. Já se jí směju a sama tam jdu následující týden. A co myslíte, že jsem odpověděla na dotaz, kdo řídil? Sotva jsem se práskla, došlo mi to a začala jsem se smát. Říkám tě strážníci, jestli tam nedávno neměla Hüttnerovou. To víte, že měla. Když my holt neumíme lhát. Nechala jsem tam tenkrát pět set.

Oltcity hoří, paninko!

Krátce po revoluci jsem jezdila zkoušet do Kladna. Vracela jsem se do Prahy, a přestože jsem tankovala, došel mi v Dejvicích benzin. Bylo mi to podezřelé, ale neřešila jsem to. Druhý den jsme jeli zase hrát – pátek před Velikonocemi, provoz jako blázen, auto plné. Já, Květa Fialová, Jirka Ptáčnick, Jana Gýrová a pan režisér Pleskot. Přestávalo to jet, tak jsem zastavila a najednou z motoru kouř. Jak já je všechny z toho třídvěřáku hnala. Chlapi, co jezdili kolem, byli super a hned pomáhali. Že to jako budou hasit, ať otevřou kapotu. Copak já věděla jak? Nenapadlo mě nic lepšího než si sednout

dovnitř toho doutnajícího oltcitu a listovat manuálem. Jana Gýrová to řešila po svém a na té čtyřproudé výpadovce stopla hasiče. Jenže nic z toho, prý mají jen vodní dělo a oltcítu by odfoukli, že už by ho nikdo nešel. Nakonec nám ostatní řidiči pomohli. Úplně pro jistotu jsme ještě zavolali známé hasiče z letiště a ti to přijeli celé zasypat hasicí pěnou. Korunoval to nějaký pán, když mi suše oznámil: „To víte, paninko, oltcity hořej!“ Teď už vím, že mi takl benzin na výfuk. Auto jsme pak ještě vyčistili, ale vždycky se někde objevil zbytek té pěny, ucpal nějakou hadičku a auto chcípalo.

Auto s pohonem všech kol si herečka pořídila poprvé a především v zimě si jej nemůže vynachválit

V jednom z dílů seriálu Comeback řídí Dana Batulková hummer. „To je strašné auto, jako tank,“ vzpomíná.

*Milý řidiči,
 usmívejme se občas
 na sebe nejenom
 na sily sjed cars!
 Bude se nám jezdít líp!
 Dana Batulková*

Rozhovor vedl Jirka Baborský